

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2008

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăriturilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierescă binecuvântare.*

*De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și
se va alipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup.*

Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică. (Efeseni 5, 31-32)

Prea Cucernici Părinți,

Iubiți Credincioși,

În tradițiile multor popoare și mai ales în tradiția occidentală, sărbătoarea Nașterii Domnului este cu deosebire o sărbătoare a familiei. De Crăciun, familia se adună la casa părintească pentru a petrece împreună cu cei dragi, cu părinții, frații, rudele. Se fac cadouri în amintirea darurilor magilor aduse pruncului Iisus. Se cântă colinde vestindu-se bucuria Întrupării Fiului lui Dumnezeu pentru mântuirea omului. Iar această vestire încheie și împlinește perioada de colindat dinaintea Crăciunului când ne vestim unii altora Nașterea Mântuitorului. Ultimii colindați sunt părinții și frații în casa părintească. Cuvântul meu de vestire la acest praznic al Nașterii Domnului se referă tocmai la importanța familiei în Biserică și în societate.

Familia este cea mai veche și mai sfântă instituție pe care o cunoaște omenirea. În Cartea Facerii descoperim modul personal al zidirii omului, personal însemnând după chipul personal al lui Dumnezeu, după chipul comuniunii veșnice dintre cele trei Persoane ale Sf. Treimi: „Și a zis Dumnezeu: Să facem om după chipul și după asemănarea Noastră, ca să stăpânească peștii mării, păsările cerului, animalele domestice, toate vietățile ce se târăsc pe pământ și tot pământul! Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie. Și Dumnezeu i-a binecuvântat, zicând: Creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul și-l supuneți.” (Facere 1, 26-28). Se precizează și se întărește prin repetare că „a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie”. Putem spune că acest mod al creației omului după chipul lui Dumnezeu este evident în crearea spre comuniune a bărbatului cu femeia. Dintru început bărbatul și femeia au fost creați spre comuniune de viață și dragoste.

Dar bărbatul și femeia au căzut întorcându-și fața de la Creator și refuzând să-și recunoască păcatul: „Femeia care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat. Și a zis Domnul Dumnezeu către femeie: Pentru ce ai făcut aceasta? Iar femeia a zis: Șarpele m-a amăgit și eu am mâncat” (Facere 3, 12-13). Urmare a păcatului, bărbatul și femeia au pierdut comuniunea cu Dumnezeu și unul cu altul. Au pierdut veșnicia și s-au aplecat spre pământ: „În sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce din pământul din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce” (Facere 3, 19).

Dar Dumnezeu Creatorul le-a fâgăduit celor dintâi oameni și răscumpărarea prin sămânța femeii, printr-un urmaș al femeii: „Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; *acesta* îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul” (Facere 3, 15). Urmașul femeii este, după tâlcuirea părinților Bisericii, Mântuitorul Iisus Hristos. Acesta a zdrobit capul

ispitorului din Eden, al Satanei. Prin femeie a venit ispita și căderea, prin urmașul femeii va veni mântuirea.

Hristos a venit să-l împace pe om cu Dumnezeu, să restaureze chipul cel căzut al omului, să-i redea frumusețea cea dintâi. Cum chipul lui Dumnezeu în om se referă la comuniunea cu Dumnezeu și cu semenul, Întruparea Cuvântului a adus restaurarea comuniunii bărbatului cu femeia la chipul cel din Eden. Prin prezența la nunta din Cana Galileei și prin săvârșirea primei sale minuni, Hristos a descoperit transformarea legăturii matrimoniale pământești într-una a Împărăției cerurilor, căci unirea bărbatului cu femeia la căsătorie se face „în Hristos și în Biserică”. Harul lui Hristos îl reșează pe om în poziția de fiu al lui Dumnezeu. Tot harul lui Hristos îi arată pe cei doi, bărbat și femeie, „uniți în trup și în duh”, ca și familie în Biserică. Drumul personal al desăvârșirii început de fiecare la botez se continuă după cununie împreună, ca soț și soție, ca familie creștină.

Sf. Apostol Pavel prezintă această taină a unirii bărbatului cu femeia după modelul unirii lui Hristos cu Biserica: „Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este... Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea ca s-o sfințească” (Efeseni 5, 22-26). Legătura dintre Hristos și Biserică este jertfa. Legătura bărbatului cu femeia este tot jertfa, cea a lui Hristos care ne-a redobândit harul, dar și jertfa, dăruirea personală a dragostei unuia față de celălalt. În Biserică aducem jertfa cea nesângeroasă urmare a jertfei pe Cruce a lui Hristos. În familie aducem jertfa dragostei, a dăruirii bărbatului către femeie și reciproc prin harul lui Hristos primit la cununie pentru a duce o viață de comuniune familială. Aceasta este semnificația cuvintelor Sf. Pavel: „taina aceasta mare este, iar eu zic în Hristos și în Biserică.”

Iubiți credincioși,

Descoperind aceste înțelesuri ale căsătoriei creștine, putem vedea pericolele la care familia este expusă în societatea modernă. Cartea Facerii spune lămurit și întărește că Dumnezeu a făcut bărbat și femeie, nu doi bărbați sau două femei. Iar împlinirea creației bărbatului și a femeii a fost binecuvântarea de a crește și a se înmulți. Copilul este rodul dragostei dintre bărbat și femeie și numai această dragoste aduce viața. Orice alt înțeles al dragostei nu poate fi decât împotriva modului creației lui Dumnezeu și nu poate aduce viața. Acum când ne vestim unii altora pogorârea Fiului lui Dumnezeu pe pământ se cuvine să primim și această înțelegere creștină a familiei. La colindul nostru să adăugăm mărturisirea adevărului despre răscumpărarea adusă de Hristos și despre restaurarea familiei în harul lui Dumnezeu.

Fie ca Pruncul Iisus născut în peștera Betleemului să se nască astăzi duhovnicește în sufletul fiecărui credincios și în sânul fiecărei familii. Căci El este pacea și mângâierea noastră și prin El ne vine de la Dumnezeu Tatăl *"toată darea cea bună și tot darul desăvârșit"* (Iacob 1, 17).

Vă îmbrățișez frățeste în Hristos Domnul și vă urez să petreceți sfintele sărbători ale Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei cu sănătate, pace și bucurii duhovnicești.

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† NICOLAE

Chicago, Praznicul Nașterii Domnului, 2008